

תת"ע 3331/05/20 - אבו אל הווא אניס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תתע"א 3331-05-20 מדינת ישראל נ' אניס
תיק חיצוני: 60250745696

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	אבו אל הווא אניס
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

טיוטת החלטה 3331-05-20

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 11.5.2020.

המבקש קיבל דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 60250745696 המייחס לו נהיגה במהירות של 168 קמ"ש בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי בה מותרת מהירות מרבית של 90 קמ"ש בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 בתאריך 24.4.2020.

הדין בעניינו של הנאשם נקבע ליום 11.5.2020.

ביום הדין לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה למשך 3 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש הגיש שתי בקשות. בבקשתו הראשונה טען כי לא הוזמן לדין שנקבע בעניינו. בבקשתו השנייה טען כי הדין התקיים במהלך תקופת הקורונה ועל כן סבר שלא מתקיימים דיונים בתקופה זו. בנוסף טען כי התייעץ עם עורך דין בנושא ונאמר לו כי הדיונים נדחו ומשכך המתין למועד דיון חדש.

המבקש הוסיף וטען כי העונש שהושת עליו הינו קשה מנשוא, שכן רישיונו משמש לעבודתו וזאת לאחר שתקופה ארוכה בה עבד בצורה חלקית ומצבו הכלכלי בעייתי.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי המדובר בדו"ח מסוג הזמנה לדין שנמסר לידי המבקש במועד האירוע.

לטענת המשיבה העונש שהושת על המבקש עומד במתחם הענישה המקובל לעבירה מסוג זה כך שלא נגרם עיוות דין.

בתגובה נוספת שהגישה טענה המשיבה כי לבקשה זו לא צורך תצהיר וכי די בטעם זה בדחיית הבקשה.

לטענת המשיבה, בבקשה לא צוין שמו של עורך הדין שלטענת המבקש הוא התייעץ עמו וגם אם התייעץ עם עורך הדין הנחתו השגויה של עורך הדין איננה עילה לביטול פסק דין.

כמו כן, גם טענתו של המבקש בדבר פרסום הנחיות בלתי ברורות הינה סתמית ואינה מגובה במסמך כלשהו ומשכך דינה לדחותה.

דין והכרעה

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ברע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 נקבע :

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש טען בבקשותיו טענות עובדתיות סותרות. מחד טען כי לא ידע על מועד הדיון שנקבע בעניינו ומאידך טען כי סבר שהדיון בעניינו נדחה בשל מגפת הקורונה.

ההזמנה לדיון נמסרה למבקש במועד ביצוע העבירה והמבקש לא כפר בכך בבקשתו.

משכך אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי ידע על מועד הדיון שנקבע בעניינו.

טענותיו של המבקש באשר לדחיית דיונים בתקופת מגפת הקורונה, לרבות הטענה לפיה התייעץ עם עורך הדין באשר למועד הדיון נטענו בעלמא ואינן כוללות אסמכתאות לביסוסן ולהוכחתן, לרבות צירוף תצהיר מטעמו של המבקש.

גם אם אקבל טענה זו של המבקש, בהתאם להלכה, שכחה של הדיון לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין המייצג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל מיום 2.10.2003, ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).

יודגש כי למבקש עמדה האפשרות לפנות למזכירות בית המשפט באשר לקיומו של מועד הדיון שנקבע בעניינו משלא ערך בירור בעניין הדיון אין לו אלא להלין על עצמו.

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדין וכי לא קיימת בידי המבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

במקרה שבפניי המבקש לא העלה כל טענה באשר לחשש לעיוות דין שעלול להיגרם לו.

העונש שהוטל על המבקש בשים לב לחומרת העבירה ועברו התעבורתי מאוזן וסביר. העובדה שהפסילה עשויה לפגוע בו כלכלית אינה עילה לביטול פסק הדין.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין שייגרם למבקש.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' אלול תש"פ, 26 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.